

Giganci Nauki

<https://gigancinauki.pl/gn/biogramy/83789,Zienkowicz-Wiktor-Augustyn-Antoni.html>
2022-09-30, 20:59

Zienkowicz Wiktor Augustyn Antoni

ZIENKOWICZ Wiktor Augustyn Antoni (1808, Chrepków, Mińszczyzna - 13 II 1885, Turyn), inżynier, wynalazca, przemysłowiec.

Studia na wydziale matematyczno-przyrodniczym Uniw. Wileńskiego przerwał, by wziąć udział w powstaniu listopadowym. Walczył w oddziale akademików w korpusie gen. A. Giełguda, z którym przekroczył granicę Prus. Przebywał na emigracji, początkowo w Austrii, potem w Saksonii, wreszcie we Francji, gdzie ukończył École des Mines w Paryżu (1833–35). Co najmniej do 1838 był dyrektorem huty szkła i fabryki fajansu i kryształów w Château-Salins k. Nancy. Następnie jako konduktor państwowego Korpusu Dróg i Mostów uczestniczył w budowie kanału Ren–Marna, nadzorując prace w pobliżu Liverdun, gdzie przebywał w 1844, zajmując się poszukiwaniem budulca kamiennego do tej budowy na terenie Lotaryngii. Potem uczestniczył w budowie tuneli dla powstających w Lotaryngii i Burgundii linii kolejowych. Pozostawił publikację (bez miejsca i daty wydania): *Travaux du souterrain de Blaisy (Côte d'Or)*. Przez pewien czas prowadził własne przedsiębiorstwo budowlane, zajmujące się też poszukiwaniami geologicznymi. W 1852 wstąpił do Tow. Historyczno-Literackiego w Paryżu.

Od 1856 przebywał we Włoszech. Początkowo poszukiwał w Alpach wapienia budowlanego dla kolei lombardzko-weneckich, dla których też uruchomił w Palazzulo wytwórnię wapna hydraulicznego. Badał grunt w celu posadawiania filarów mostowych w pobliżu Wenecji, w Piacenza i w Borgoforte. Wynalazł sposób i urządzenie do produkcji z miazgi węglowej brykietów do opalania parowozów i od 1859 zajął się ich wytwarzaniem jako przedsiębiorca prywatny dla kolei w płn. Włoszech. Przez wiele lat mieszkał

w Mediolanie, gdzie uruchomił też i prowadził cegielnię. W 1882 przeniósł się do Turynu. W 1883 został odznaczony za zasługi dla przemysłu włoskiego. Wspomagał finansowo wiele polskich organizacji emigracyjnych, m.in. Tow. Czytelników Polskich w Paryżu, Akad. Mickiewicza w Bolonii, Tow. Polskie Wzajemnej Bratniej Pomocy w Lyonie, Muzeum Narodowe w Raperswillu. Był członkiem Tow. Technicznego we Lwowie.

SBTP (J. Bieniarzówna); SPPT (B. Orłowski).

B. Orłowski: *Osiągnięcia inżynierskie Wielkiej Emigracji*, Warszawa 1992; „Bulletin Polonais” 1883 nr 17, 1885 nr 27; „Nowa Reforma” 1885, nr 38.

Bolesław Orłowski

[Poprzedni](#)
[Następny](#)